

надъ облаци-ты, и отышьль по-высоко отъ ширококры-
 лый орелъ. Едно мѣчно: неразбранный вѣтеръ бърка
 човѣка и въ въздуха, повече отъ колкото по море:
 вѣтеръ го носи на къдѣто той ще, а не къдѣто чо-
 вѣкъ иска, па и сега още човѣкъ не може да излѣзе
 на главъ съ вѣтра по въздуха.

Село и колыбы.

Въ села-та и колыбы-ты има много дворове. Въ
 село дворове-ти сѣ по-голѣми и въ нѣкои отъ тѣхъ
 има и църквѣ; а въ колыбы-ты дворове-ти сѣ по-
 малки и нѣма църквѣ. Колыбаре-ти ходять на църк-
 вѣ, дѣто има по-ближне село. Улицы-ты въ села-та и
 колыбы-ты сѣ кривы и малко. Кѣщи-ты повече-то
 сѣ дървены и сѣ покриты съ тиклы (плочи) или
 съ черепици (керамиды). Въ село има плѣвни, гумна
 (хармани) и градины. Ограды-ты сѣ повече-то отъ
 плетъ. По селскы-ты улицы ся срѣщать селене съ
 кола, съ орало и влакъ, а зимѣ, — съ дърва и въ-
 глища. Селене и колыбаре повече-то ся поминувать
 съ земедѣлие и съ скотовѣдство; нѣ има и голѣмы и
 добры села, които боравять и съ търговия.

Градъ.

Въ всякъ областъ има села много, нѣ областенъ
 или главенъ градъ е само единъ. Градскы-ты кѣщи